

علل افت و رکود آموزش زبان انگلیسی در سامانه‌ی آموزشی کشور (با نگاهی کوتاه به تغییرات اخیر)

احمد احمدیان - دانشجوی دکتری زبان‌شناسی - سرگروه زبان انگلیسی شهرستان مهاباد
ahmadyan52@gmail.com

چکیده:

عوامل و علل فراوانی را در خصوص افت و رکود آموزش زبان انگلیسی در سامانه‌ی آموزشی کشور می‌توان نام برد که یکی از آنها تغییرات دوره‌ی راهنمایی تحصیلی در نظام جدید آموزشی و در بخش مربوط به زبان انگلیسی است که منتهی و منجر به کاهش تعداد ساعت درسی آموزش زبان انگلیسی در طول هفته و کاهش سالهای آموزش زبان انگلیسی در سامانه‌ی آموزشی کشورمان شده است.

تأثیر در زمان شروع آموزش زبان انگلیسی از دیگر علل این افت تحصیلی می‌باشد که تا حدودی با تغییرات دوره‌ی راهنمایی تحصیلی در نظام آموزشی درهم تنیدگی و همپوشانی دارد. همچنین عدم ملاحظه داشتن متداول‌وی مقتضی در تهیه و تدوین کتب درسی مربوطه و عدم دسترسی یا عدم دسترسی مکافی به وسائل کمک آموزشی و نیز عدم اهتمام عملی به آموزش مهارت‌های چهارگانه‌ی زبان آموزی از دیگر علل افت آموزش زبان انگلیسی می‌باشد. همچنین سامانه‌ی ارزشیابی کمیت نگر و کمیت محور نیز از دیگر عوامل این افت تحصیلی می‌باشد.

کلیدواژه: آموزش زبان انگلیسی، سامانه‌ی آموزشی، نظام آموزشی ۳-۳-۶ ، تغییرات دوره‌ی راهنمایی
تحصیلی، زبان‌شناسی کاربردی.

مقدمه:

واقعیت امر آن است که سالیان سال است که هژمونی و سیطره‌ی پرسنی چالش برانگیز بر سپه‌ی گفتمان فرهنگی و سامانه‌ی آموزشی کشورمان کاملاً مشهود و ملموس است و سایه‌ی ستر این پرسش کلان بر دوش همه‌ی شهروندان و هم میهنان دردمند، آگاه و علاقه‌مند به امور فرهنگی سنتی‌گی می‌کند و از آن رو که این پرسش معطوف به یک امر انتزاعی و صرفاً معرفتی نیست بلکه دارای سوبه‌ها و ابعاد کاملاً انصمامی (Concrete) می‌باشد می‌بایست تاکنون همایش‌ها و کنگره‌های علمی و تخصصی هم پیوند با آن برگزار می‌گردید همچنان که می‌بایست کتابها و مقالات و جستارهای پژوهشی و طرح‌های تحقیقی متعددی در خصوص واکاوی و ریشه‌یابی و شناخت شناسی این معضل و بحران آموزشی نگاشته می‌شد؛ معضل و بحرانی که همواره چیستی خود را به شکل پرسشی سترگ و در عین حال چند سوبه و رازآمیز در افق اذهان و در ژرفای ضمایر آگاه و ناخودآگاه دردمندان و دردشناسان حوزه‌ی تعلیم و تربیت نمایان و آشکار ساخته است. و اما در مقام عمل ما شاهد حجم فوق العاده ناچیزی از این سخن از نوشه‌ها و جستارهای طرح‌های پژوهشی بوده ایم لذا با بازگویی پرسشی که معطوف به این چالش خطیر فرهنگی - آموزشی است چنین سوال این نوشتار موجز تحلیلی- تحقیقی را که همچون درآمد و مقدمه‌ای برای ورود به این مبحث مفصل و موضع می‌باشد، مطرح می‌کنیم:

«علل افت و رکود قرین با بحران در خصوص آموزش زبان انگلیسی در سامانه‌ی آموزشی کشور چیست؟» در پاسخ به این پرسش می‌توان از طریق یک مکانیسم و فرآیند پژوهشی نسبتاً دراز مدت و فراگیر و جامع و بهره‌گیری از ابزارها و ملزومات و سازوکارهای ویژه و روش‌شناسی و متداول‌وی پژوهشی مقتضی به یک پاسخ تفصیلی و تکمیلی و تحلیلی و

مبتنی بر جوهره‌ی پژوهش و مقومات تحقیق دست یافت. نگارنده فعلاً در مقام چنین «کنشگری» نیستم لذا از پاسخ تفصیلی و تکمیلی به علت عدم اقتضای موقعیتی و زمانی این جلسه و عدم ساختی اهداف چنین طرح تحقیقی و پژوهشی جامع با اهداف برگزاری چنین نشستی پرهیز و خودداری کرده و به ارائه و تبیین پاسخی موجز و اجمالی به این پرسش بسته می‌کنم امید آنکه با مذاقه و عطف توجه به آن و امعان نظر وافی به اقناع و اجماع نظری نسبی در حدود و ثغور گزاره‌های تولیدی در این نوشتار دست یابیم.

قبل از ورود به مبحث یادآوری و تذکر دو نکته را مقتضی می‌یابیم:

تذکر اول اینکه به سبب «سنختی» و «تیولوژی پاسخی» که در خصوص این پرسش تحقیقی ارائه خواهم داد و آن پاسخی اجمالی و گذرا می‌باشد، ارائه و تبیین توضیحات نظری و تئوریک هم پیوند با این مقال را لازم و ضروری نمی‌بینم و لذا مفاهیم و اصطلاحات فنی و تخصصی همچون مهارت‌های چهارگانه‌ی زبان آموزی، مراحل زبان آموزی، تفاوت و تمایز زبان آموزی، فرآگیری، یادگیری و اکتساب زبان، دوزبانگونگی و دوزبانگی و ... در این نوشتار یا مجال بحث و بروز نیافته‌اند و یا اگر مجال بروز نیر یافته باشند تنها با اشاره‌ای کوتاه و گذرا از کنار آنها گذشته ایم.

تذکر دوم اینکه آنچه خواهید شنید دیدگاه نگارنده است در خصوص پاسخ به پرسشی بحران آفرین یاد شده و چون خود را به مقومات و ملزمات این اصل اصیل و خردمنار پایبند و ملتزم می‌بینیم که: «معرفت از امور نسبی است نه مطلق و لذا شناخت هر پژوهنده‌ای از یک مقوله می‌تواند متفاوت و حتی متغیر با واقع امر یا امر واقع باشد» لذا ادعای صواب بودن کلیه‌ی گزاره‌های تولیدی خود را در این نوشتار چه در مقام عمل و چه در مقام نظر و چه از منظر متدشناسی، ادعایی صادق و محقق نخواهم یافت، بدین سبب نقد و نظرهای متغیر احتمالی را با دیده‌ی منت و سعه‌ی صدر خواهم شنید و خواهم پذیرفت.

الف) علل کلی:

۱- سانترالیزم آموزشی

سامانه‌ی آموزشی کشورمان سامانه‌ای متتمرکز و غیر پلورالیستی می‌باشد و تفویض اختیار در سطح برنامه ریزی آموزشی در این سامانه موضوعیت و مدخلیتی چندان ندارد و لذا در این سامانه‌ی آموزشی و برنامه ریزی‌های آموزشی کلان آن تکثر فرهنگی، جغرافیایی قومیتی و زبان شناختی حاکم بر سپهر جغرافیایی کنونی در ایران که چون واقعیتی آشکار و گریز ناپذیر جزو مسلمات و ثوابت این سرزمین درآمده است، ملحوظ نگشته و مورد تغافل واقع گشته است؛ این امر به نوبه‌ی خود می‌تواند بر مکانیسم و فرآیند آموزش زبان انگلیسی نیز تاثیر گذار باشد و تاثرات و عواقب سلبی خود را بر جای گذارد.

۲- سیطره‌ی کمیت

این عنوان را از اسم یکی از کتابهای اندیشمند و فیلسوف مشهور و معاصر فرانسوی «رنه گنو» وام گرفته ام که اتفاقاً آن کتاب یکی از کتابهای ماندگار و جریان ساز و داغدغه آفرین در تاریخ تفکر معاصر غرب به حساب می‌آید. آری سیطره و هژمونی کمیت و نمره و مدرک و دیگر ملزمات این منظومه‌ی ارزشی در سامانه‌ی آموزشی کشور باعث شده تلاشی افراطی و اراده‌ای رسمی و همراستا با این رویکرد در جهت زدودن و ستردن آثار افت تحصیلی از طریق امحای تجلیات و قراین و مصادیق صوری آن در جریان و سیلان باشد. ناگفته‌ی پیداست که در چنین اتمسفر ناستوده و غیرمقبولی، متولیان آموزشی کشور از طریق ابداع و آفرینش مکانیسم‌های غیرسنجیده و تعییه‌ی سازوکارهای نامقتضی غیر علمی مصلحت محور دائماً و بطور لاينقطع خواستار ارتقای کاذب سطح نمرات و درصد قبولی دروس مختلف می‌باشند. ناگفته‌ی پیداست که نتیجه‌ی طبیعی و مقتضی هژمونی و سیطره‌ی چنین گفتمان و رویکردی غیرمقبولی بر سپهر و ساحت آموزشی کشور، بروز بحرانی تحت عنوان افت تحصیلی پنهان خواهد بود.

افت تحصیلی و آموزشی پنهان عبارت است از فاصله‌ی معنادار و وافر بین دانسته‌ها و معلومات و تواناییهای علمی و آموزشی و ادراکات فرهنگی دانش آموزان با سطح و میانگین نمرات و معدل درسی آنان، به تعبیر دیگر افت تحصیلی پنهان در مفهوم عدم

همخوانی و تجانس و تناسب و تناظر و ترافق بین سطح نمرات و معدل درسی دانش آموزان با سطح معلومات و تواناییهای علمی و آموزشی و پتانسیل های فنی و تخصصی و عملی و ادراکات فرهنگی آنان است.

گفتمان و رویکرد «سيطره‌ی کمیت» در نظام تحصیلی و سامانه‌ی آموزشی سبب خواهد شد که تسهیلات و تمهیدات و سازوکارهای غیر روشمند و غیر علمی متعددی در راستای ارتقای غیرواقعی دانش آموزان به سطوح تحصیلی و کلاسها بالاتر فراهم و تعییه و آفریده شود تا به هر شکل ممکن از افت صوری تحصیلی ممانعت شود که این امر به خودی خود و از طرفی دیگر به ریشه دوامن و تسری یافتن و تعمیق یافتن بحران افت پنهان تحصیلی بزرگترین معاضیدتها را اعمال می‌دارد.

۳- اراده‌ی معطوف به امتناع تفکر

اراده معطوف به امتناع تفکر همچون یک گفتمان غالب بر سپهر و ساحت سامانه‌ی آموزشی کشور هژمونی و سلطه‌ای دیرینه و شگرف دارد. مقومات و ملزمات «امتناع تفکر» در یک سامانه‌ی آموزشی عبارتند از: «نقدگریزی، سهل انگاری و اباھیگری (در تقابل بلبرنامه ریزی نظام مند)، دنباله روی (در تقابل با ناآوری و خلاقیت)، تکروی (در تقابل با الگوپذیری)، انحصارگرایی و دگماتیسم (در تقابل با بازارندیشی و نواندیشی)، تعمیم افراطی برنامه‌های کلان و خرد بدون ملاحظه تفاوتها و تمایزات اقلیمی و فرهنگی و قومی، معرفت گریزی و ایدئولوژی گرایی، کمیت محوری معطوف به شبه اصلاحات کاذب صوری؛ که همه‌ی این اوصاف کم و بیش از مصادیق ساختار شناسانه و از مختصات شناخت شناسانه و اپستمولوژیک سامانه‌ی آموزشی ما محسوب می‌گردند که یا به گونه‌ای موروثی به سامانه‌ی آموزشی کنونی ما منتقل گشته است و یا بر اساس یک مکانیسم ابداعی و آفرینشگرانه استکه معطوف به اراده‌ای آگاهانه می‌باشد و در راستای یک بینش مصلحت اندیشانه و ارگانیک که دایر بر مدار منفعت سازمانی و بر بنیاد انگاره‌ای اپورتیونیسمی است استوار می‌باشد.

آشکارا پیداست که این مختصات و ممزیتات سلبی به نوبه‌ی خود تاثیرات عمیق و بحران زایی را بر تمامی ابعاد و برکلیت پیکرده‌ی نظام تحصیلی و سامانه‌ی آموزشی کشور و من جمله بر مجموعه و منظومه‌ی آموزشی زبان انگلیسی کشور وارد خواهد ساخت. چرا که سامانه‌ی آموزشی کشور در غیاب و فقدان یک گفتمان آموزشی نظام مند عقلاییت محور و آینده نگر از بسیاری از مزايا و محسنات تحول آفرین یک نظام تحصیلی پویا و آوانگارد و من جمله از خصیصه‌ای موسوم به محوریت بازنگری در متد تئوریک و پراکتیک تهیه و تدوین کتب و متون درسی محروم و بی نصیب خواهد ماند. باید افزود که امتناع تفکر در یک سامانه‌ی آموزشی نهایتاً همسو و هم راستا خواهد بود با عدم اینتای برنامه ریزی های آموزشی بر مدار و محور یک فلسفه‌ی تعلیم و تربیت همه سونگر، فraigیر، تکثیرگر، معرفت اندیش و کارکرد گرایانه و فونکونالیست و انصمامی و نیز همسو و هم راستا خواهد بود؛ اینتای برنامه ریزی های آموزشی بر محور و مدار یک ایدئولوژی تعلیم و تربیت غیر منعطف، کمیت گرا و مصلحت اندیش که واجد جوهره‌ای ذهن گرایانه و انتزاعی می‌باشد.

ب- علل ویژه و تخصصی:

۱- تاخیر در زمان شروع آموزش رسمی زبان انگلیسی

بر اساس بررسی ها و پژوهش‌های علمی که زبان شناسان به انجام رسانده اند دوره و مقطعی زمانی در سنین کودکی وجود دارد که موسوم به دوره بحرانی (Critical Period) می‌باشد. در این مقطع زمانی زبان آموز خیلی بهتر و تواناتر و ژرف تر می‌تواند زبان خارجی را یاد بگیرد. مفهوم «دوره بحرانی» یا دوره‌ی حساس یا سن مطلوب را «لبنرگ» در سال ۱۹۶۷ بر بنیاد ویژگی های فیزیولوژیک، زیستی، شناختی و عاطفی و ادراکی و با انجام تحقیقات و پژوهش‌هایی با محوریت این ویژگی ها و با همکاری دانشمندان فیزیولوژیست، نورو لولوژیست و روان شناس به انجام رساند. این فرضیه به طور مختصر چنین می‌گوید: زمان آغاز یک آموزش عمومی برای یادگیری زبان خارجی که طبیعتهای روانی مغز هماهنگ باشد، سنین بین ۴ تا ۱۰ سالگی است. اما همانطور که می‌دانیم در سامانه‌ی آموزشی کشورمان، آموزش زبان انگلیسی تا ۳ سال قبل و در نظام ۴-۳-۵ در سن ۱۲ سالگی (و فعلًا در نظام ۳-۴-۶ در سن ۱۳ سالگی) شروع می‌شود که قبل از ۲ سال و فعلًا ۳ سال دیرتر از حد ماقریزم و حد غایبی دوره‌ی بحرانی است و این می‌تواند تأثیرات سلبی مخربی در فرآیند یادگیری و آموزش زبان خارجی و علی الخصوص در

حوزه‌ی تلفظ، آواشناسی و واچ شناسی داشته باشد. چرا که ضریب انعطاف پذیری مکانیسمهای ذهنی و همچنین عضلات تولید گفتار در سنین بالا، خیلی کمتر و ضعیف تر خواهد بود.

۲- کتب درسی و متون آموزشی و پیوند ارگانیک آن با ارزشیابی آموزشی:

تھیه و تدوین کتب درسی امروزه و در جهان مدرن که محور همه‌ی فعالیتهای بشري تخصص می‌باشد، خود موضوع دانشی است موسوم به همین عنوان می‌باشد یعنی دانش تخصصی: «تھیه و تدوین کتب درسی» که خود زیر مجموعه و زیرشاخه‌ی گرایشی است از گرایشهای زبان شناسی تحت عنوان زبان شناسی کاربردی (Applied Linguistics). در امر تھیه و تدوین کتب زبان انگلیسی در کشورهایی مثل ایران که پدیده‌ی دو زبانگی (Bilingualism) پدیده‌ای شایع و فراگیر است علاوه بر تخصص پیشگفته نیازمند تشریک مسامعی و همکاری صاحبان تخصص‌هایی چون: «روان شناسی تربیتی»، «آزمون سازی»، «جامعه شناسی زبان» و «زبان شناسی تطبیقی»، نیز خواهیم بود. علاوه بر این، کتاب درسی برای مقطع سنی خردسالی و سنین اولیه‌ی آموزش زبان انگلیسی می‌بایست چنان جذاب باشد که باعث ایجاد انگیزه‌ی درونی (External Motivation) و نگرش مثبت (Positive Attitude) در فراگیران و زبان آموزان گردد.

همچنین می‌بایست مواد و مطالب درسی و تمرینات کتاب طوری تنظیم و تھیه و تدوین گردد که شامل و دربرگیرنده و آموزش دهنده‌ی هر چهار مهارت زبان آموزی: خواندن، نوشتن، گوش دادن و صحبت کردن باشد. از طرف دیگر می‌بایست در ارزشیابی این ماده‌ی درسی نیز هر چهار مهارت زبان آموزی مورد پرسش و ارزشیابی قرار گیرد. که تنها در آن صورت است که تناظر و هم سنخی و تجانس و هم سویی مطلوب و معقولی بین مواد و متون درسی و مواد و محتواهی ارزشیابی وجود خواهد داشت. به بیان دیگر می‌توان گفت که ارزشیابی ناظر بر هدفهای کلی آموزشی است که برای یک ماده‌ی درسی تعریف و تعیین می‌گردد و تالیف و تدوین و تھیه‌ی کتب و مواد درسی نیز تابعی است از نحوه‌ی ارزشیابی در آن سامانه‌ی آموزشی. و اما در سامانه‌ی آموزشی ما این حلقه‌ها، حلقه‌های مفقوده هستند و نه تنها در ارزشیابی پایانی هر چهار مهارت زبان آموزی مورد پرسش و ارزشیابی واقع نمی‌شوند (فقط مهارت خواندن و تا حدود بسیار ناچیز و غیر قابل وصفی مهارت نوشتن موردن ارزشیابی قرار می‌گیرد)، بلکه در کتاب درسی نیز هیچ کدام از این ۳ مهارت مفقوده و تمرینات مرتبط با آن تعبیه و تدارک دیده نشده است. جدای از آنکه کتابهای درسی زبان انگلیسی فاقد جذابت ساختاری و محتواهی و ظاهری و هنری نیز می‌باشند و لذا ناتوانند از ایجاد انگیزه‌ی درونی و نگرش مثبت در زبان آموزان مبتدی. باید یادآور شد که هر آزمون خوب باید دست کم دارای ۴ ویژگی روایی (Validity)، پایایی (Reliability)، عملی بودن (Practicality / Efficiency) و ارتباط (Relevance) باشد.

مقصود از «روایی» این است که آزمون، آنچه را باید بسنجد، می‌سنجد یا نه و تا چه اندازه از عهده‌ی این کار برمی‌آید. «پایایی»، به درجه‌ی ثبات نمره‌هایی گفته می‌شود که از اجرای پیاپی آزمون به دست می‌آید. «عملی بودن» به انجام پذیری آزمون با امکانات موجود، آسانی برگزاری و سادگی تفسیر نتایج بدست آمده، اشاره دارد. ارتباط، به انتباط آنچه آزمون می‌سنجد و هدف مورد نظر آزمون، مربوط می‌شود. از میان این ۴ ویژگی «روایی» مهمتر از دیگر ویژگی‌هاست؛ اگر آزمونی روایی داشته باشد، بی‌گمان پایایی هم دارد، اما عکس آن درست نیست.

باید گفت در مورد ارزشیابی‌ها و آزمون‌های زبان انگلیسی در سامانه‌ی آموزشی کشور، چه ارزشیابی‌ها و آزمون‌های پایانی درون نظام تحصیلی آموزش و پرورش و چه آزمون ورودی دانشگاهها موسوم به آزمون کنکور باید مذکور گشت که هیچ کدام از این آزمونها دارای هیچ کدام از این چهار ویژگی که برای یک آزمون خوب برشمردیم نمی‌باشند. چرا که آزمون زبان خارجی باید چهار مهارت زبان آموزی را بسنجد در حالی تنها یک مهارت را می‌سنجد پس «روایی» ندارد از طرفی به دلیل سیطره‌ی کمیت و هژمونی گفتمان ارتقای غیرواقعی و صوری تحصیلی و اعمال و به کارگیری انواع تسهیلات و تمهیدات و راهکارهای غیرمتدیک و غیر علمی در راستای امحای افت صوری تحصیلی و دست یافتن به اهداف مقطعی معطوف به مصلحت «سازمان رسمی» و نتیجتاً بروز طبیعی افت پنهان تحصیلی در مقیاس‌ی گستره و فراگیر در سامانه‌ی آموزشی کشور، نمره‌های یک آزمون در اجراهای پیاپی، «پایایی» و ثبات نیز نخواهد داشت و لذا تفسیر نتایج بدست آمده نیز در چنین مکانیسم و فرآیند

نامطلوب و آسیب زده ای نه تنها ساده نخواهد بود بلکه بسیار پیچیده و مبهم می باشد لذا آزمون های مذکور از صفت «عملی بودن» نیز بی بهره خواهد بود. همچنین به علت آنکه، هدف غایی مورد نظر در آموزش زبان های خارجی فراگیری و آموزش چهار مهارت زبانی است و این هدف مورد نظر با آنچه آزمون های سامانه ای آموزشی ما می سنجند قابل تعقیب و قابل انطباق نیست، لذا آزمون های ما از آخرین ویژگی ایجابی یک آزمون خوب نیز که «ارتباط» است ، بی بهره و بی نصیب می باشند. و به علت ارتباط ارگانیک و در هم تبیه دی محتوای کتاب درسی و محتوا و مواد آزمون ها و ارزشیابی ها تنها راه چاره برای بروز رفت از این بحران، تدوین، تهیه و تالیف کتابهایی است که عهده دار و متفکل آموزش هر چهار مهارت زبان آموزی باشند.

۳- تأثیر تغییرات مقطع راهنمایی در فرآیند آموزش زبان انگلیسی

در نظام آموزشی قبلی که موسوم به نظام ۴-۳-۵ است دانش آموز در طول ۳ سال در مقطع راهنمایی هر هفته ۴ ساعت و مجموعاً ۱۲ ساعت در هفته به آموزش و یادگیری انگلیسی می پرداخت. در حالی که در نظام آموزشی فعلی که موسوم به نظام ۳-۶-۳ است و کلاس ششم و هفتم و هشتم آن به ترتیب جایگزین کلاس اول و دوم و سوم راهنمایی نظام قبلی است، دانش آموز در طول این سه سال (ششم، هفتم و هشتم) مجموعاً ۴ ساعت درسی را به آموزش و یادگیری انگلیسی می پردازد، بدین ترتیب که کلاس ششم(معادل اول راهنمایی) فاقد درس انگلیسی است، کلاس هفتم(معادل دوم راهنمایی) ۲ ساعت در هفته درس انگلیسی دارد و کلاس هشتم(معادل سوم راهنمایی) نیز ۲ ساعت در هفته به آموزش یادگیری انگلیسی مشغول است و در مجموع دانش آموز در نظام ۳-۶ در طول یک هفته ۸ ساعت کمتر از دانش آموزان نظام ۴-۳-۵ به آموزش و یادگیری درس انگلیسی می پردازد و این رویکرد قهقهایی و پس رونده هیچ گونه توجیه علمی، آکادمیک و آموزشی ندارد و عملیًّا ضعف بنیه ای آموزشی زبان آموزان را به نحو نظام مند و سیستماتیک و به گونه ای تصاعدی تشدید، تقویت و تعمیق می بخشد..

نکته ای حائز اهمیت اینکه در کلاس نهم از سیستم جدید که معادل کلاس اول دبیرستان در نظام قدیم است بر همین منوال هفته ای ۲ ساعت به تدریس زبان انگلیسی اختصاص داده شده است که در مقایسه با پایه ای اول دبیرستان نظام قدیم که در آن هفته ای ۳ ساعت انگلیسی تدریس می شود، ۱ ساعت کمتر است لذا مجموعاً یک دانش آموز در سیستم ۳-۶ در طی ۴ سال تحصیلی ششم، هفتم، هشتم و نهم(معادل اول راهنمایی، دوم راهنمایی، سوم راهنمایی و اول دبیرستان) ۹ ساعت کمتر از یک دانش آموز در سیستم ۴-۳-۵ به آموزش و یادگیری انگلیسی می پردازد. علاوه بر همه ای اینها، در نظام آموزشی ۳-۶، دانش آموز عملیًّا یک سال دیرتر یعنی در سال هفتم(معادل دوم راهنمایی قبلی) شروع به آموزش و یادگیری انگلیسی می کند و این نیز غفلت و تخطی آشکار از اصول مسلم و پذیرفته شده ای زبان شناسی کاربردی در خصوص سن بحرانی (Critical Period) برای شروع آموزش زبان خارجی محسوب می گردد. در نتیجه عملیًّا و مجموعاً این تغییرات مذکور تأثیرات سلبی بنیادی و عمیقی را بر فرایند آموزش زبان انگلیسی در نظام آموزشی کشورمان بر جای خواهد گذاشت و به نظر می رسد که هنوز جنبه ها، ابعاد و سویه های بازگونه و غیرکارشناسی و سلبی این مسئله به سبب اینکه نظام آموزشی جدید هنوز خروجی(Out Put) نداشته است و باز خورد چندانی حاصل نیامده است، بر خود مسئولان و کارشناسان و صاحب نظران آیینه که باید هویدا و آشکار و محزز و متجلی نگردیده است. همچنین به نظر می رسد که اتخاذ چنین روشی هایی و پیاده کردن چنین برنامه ای درسی ای(حداقل در خصوص امر آموزش زبان انگلیسی) بیشتر جنبه ای تاکتیکی داشته و ناظر بر مصالح سازمانی و معطوف به ساماندهی زمان آموزش است و نمی توان آن را راهبرد کارشناسی شده ای دانست که ناظر بر مصالح و مطالبات آموزشی دانش آموزان است، چرا که اتخاذ چنین روشی هایی و اعمال چنین برنامه هایی در تعارض تناقض آشکار با مبانی و اصول اولیه ای علوم روانشناسی آموزشی و زبان شناسی کاربردی و آزمون شناسی و حتی فلسفه ای تعلیم و تربیت قرار دارد. و تنها مکانیسم و راهکار و اقدام جبرانی و مقبول که دارای مزیت ها و توجیهات متعدد علمی و عملی است عبارت است از شروع آموزش و یادگیری زبان انگلیسی حداقل در کلاس پنجم ابتدایی آن هم با ضریب ساعتی حداقل ۴ ساعت در هفته. لازم به توضیح است که این مکانیسم و راهکار و اقدام علمی می تواند تنها به صورت مکانیسم و اقدام جبرانی در خصوص فرآیند

آموزش زبان انگلیسی در زمینه‌ی مورد بحث در این بند(بند ۳) پیشنهاد گردیده چرا که در خصوص دیگر علل و عوامل و زمینه‌های افت آموزش زبان انگلیسی در نظام آموزشی کشور در ذیل دیگر بندهای قبلی پیشنهادها و راهکارهای علمی مقتضی و مرتبط با آن علل ارائه و پیشنهاد گردیده است. کوتاه سخن اینکه پیشنهاد ارائه شده در این بند تنها یکی از پیشنهادهای ضروری برای بروز رفت از بحران افت آموزش زبان انگلیسی در نظام آموزشی مان است و هنگامی پراکتیزه کردن و عملی ساختن این پیشنهاد سودمند و کارآمد خواهد بود که همراه با محقق ساختن پراکتیزه کردن دیگر پیشنهادهای عینی و صریح و همچنین پیشنهادهای ضمنی و تلویحی در ذیل دیگر بندهای این جستار باشد.

۴- معلم زبان

افول رو به رشد و کمبود معلمانی که هم متخصص و مجرب باشند و هم در عین حال علاقه مند، پر شور و شائق بر امر آموزش زبان انگلیسی باشند یکی از علل عدمه‌ی افت و رکود فرآیند آموزش زبان انگلیسی در سامانه‌ی آموزشی کشور است. کمبود معلمانی که توأم‌مان و همزمان جامع تخصص و علاقه و تجربه‌ی شغلی باشند خود می‌تواند معلول علل زیر باشد:

- ۱- وضعیت معیشتی غیرمطلوب و ناشایست معلمان؛
- ۲- منزلت شغلی و جایگاه اجتماعی غیرمطلوب معلمان؛
- ۳- وجود معلمان غیر متخصص در پیکره‌ی آموزش و پرورش که عهده دار تدوین زبان انگلیسی هستند؛
- ۴- سپردن تدریس زبان انگلیسی در مدارس راهنمایی رستاهای دور افتاده به معلمان دیگر درسها همچون یک رویه‌ی آموزشی مرسوم و جاری؛
- ۵- وجود معلمان متخصص در پیکره‌ی آموزش و پرورش که با وجود اینکه دارای تخصص مربوط هستند ولی انگیزه‌ی درونی و نگرش مثبت نسبت به شغل خود و نسبت به امر تدریس ندارند؛
- ۶- وابسته بودن و متکی بودن و افریتعدادی از معلمان مقطع متوسطه به کلاس‌های خصوصی بیرون از محیط مدرسه که خود تا اندازه‌ی متنابهی معلول علت شماره «۱۱» می‌باشد؛
- ۷- وجود معلمان انگلیسی تحصیلکرده‌ی گرایش‌های زبان و ادبیات انگلیسی و مترجمی زبان انگلیسی که در عین حال تخصص مرتبط با رشته‌ی تدریس را دارند ولی دروس تربیتی و روان‌شناسی مربوط به رشته‌ی دبیری و Teaching را در برنامه‌ی تحصیلی خود نگذرانده‌اند و لذا آشنایی و اطلاع تئوریک چندانی با مبانی روان‌شناسی و تربیتی آموزش زبان ندارند.
- ۸- عدم گنجاندن سوالات مربوط به مهارت‌های سه گانه‌ی نوشتن، شنیدن، صحبت کردن در آزمون ورودی دانشگاهها در رشته‌های زبان انگلیسی و زبان خارجه و در نتیجه‌ی پذیرش دانشجویان رشته‌های زبان انگلیسی بدون اعمال ارزشیابی و سنجش و ارزیابی لازم در خصوص ۳ مهارت یاد شده.
- ۹- عدم برگزاری آزمون‌های سنجش علمی از معلمان بعد از استخدام آنها در وزارت آموزش و پرورش در زمینه‌ی تخصص مربوطه و دروسی که تدریس می‌کند که می‌بایست چنین آزمونهای ارتقای کیفی ای بصورت ادواری و مستمر برگزار می‌گردید.
- ۱۰- عدم برگزاری مستمر و جدی دوره‌های کوتاه مدت و درازمدت علمی - تخصصی برای معلمان زبان جهت آشنایی و اطلاع از روشها و رویکردهای نوین در آموزش زبان انگلیسی که اساتید مجرب و آگاه و متخصص و دانشمند دانشگاهها عهده دار تدریس آن باشند.
- ۱۱- عدم تشویق و عدم ارائه تسهیلات و مزایای مناسب و شایسته برای معلمانی که در خصوص رشته‌ی تخصصی خویش مبادرت به چاپ و انتشار کتاب و یا مقالات علمی - پژوهشی و یا تهیه وسایل کمک آموزشی می‌کنند که این به نوبه‌ی خود باعث افول انگیزه‌ی درونی و نگرش مثبت این معلمان خواهد شد.

۱۲ - عدم اعمال تمایز و تفاوت معنادار بین معلمان ساعی، کوشان، متخصص، آفرینشگر، نوآور، خلاق و تولید گر با معلمانی که واجد هیچ کدام از این خصیصه های ايجابی نیستند و فقدان مکانیسمی ویژه در سامانه‌ی آموزشی کشور که این تمایزها و تفاوت های معنادار را به شکلی ضابطه مند و خودکار اعمال نماید.

۵- رسانه ها و وسایل کمک آموزشی

منظور از رسانه ها کلیه‌ی ابزارهای کمکی است که معلمان و زبان آموزان برای دستیابی به هدفهای آموزشی شخص آنها را به کار می‌گیرند. و در این مقال منظور از رسانه ها و وسایل کمک آموزشی آن جنبه از رسانه هاست که می‌توان آنها را در آموزش زبانهای خارجی مورد استفاده قرار داد. این رسانه ها و وسایل کمک آموزشی خود شامل:

- ۱ - رسانه های شنیداری (ضبط صوت، رادیو، گرامافون، میکروفون، آزمایشگاه زبان)
- ۲ - رسانه های دیداری (تخته سیاه، وايت برد، تخته‌ی مغناطیسی و تخته‌ی قلاب دار، تصاویر، لوحة‌ها، فلش کارتها، کتابهای لغت جیبی مصور و عکسها)

۳ - رسانه های دیداری و شنیداری (فیلم، سی دی، کارتون، تلویزیون، ویدئو، رایانه) خواهند بود. که از این رسانه ها تنها رسانه‌ی معمول و متداول در مدارس کشورمان تخته سیاه و در این اوخر وايت برد می‌باشد و اخیراً در مدارس خاص و در کلاس های موضوعی و کلاس های هوشمند از ضبط صوت و لوحة‌ها و تصاویر و CD های آموزشی نیز استفاده می‌شود. و اما استفاده از دیگر وسایل کمک آموزشی مغفول و غیر معمول است چرا که مدارس معمولی ما مجذب به این وسایل و رسانه ها نیست لذا نه ساعت ویژه‌ای بابت فعالیتهای هم پیوند با رسانه های پیشگفته در نظر گرفته شده و نه کلاس و آزمایشگاه ویژه‌ای تعییه شده و غالباً بودجه و هزینه‌ای برای تهیه رسانه ها و وسایل کمک آموزشی یاد شده ملحوظ منظور نگردیده است.

لزوم استفاده از وسایل کمک آموزشی در آموزش زبان خارجی به سبب تعقیب دو هدف و وظیفه‌ی اصلی است که رسانه ها به عهده دارند یکی اینکه آموزش زبان خارجی را متنوع و با روح و نشاط انگیز می‌سازند و دیگری اینکه بخش جدایی ناپذیر و انفکاک ناپذیر از فرآیند تدریس و یادگیری را در خصوص زبان خارجی تشکیل می‌دهند.

رسانه های دیداری در مرحله‌ی ارائه در حکم تکیه گاهی دیداری برای حافظه‌ی صوتی به شمار می‌روند و به امر معنادار ساختن مواد زبانی که به صورت صوتی ارائه شده است، کمک می‌کند. همچنین در مرحله‌ی تکرار می‌توان از رسانه های دیداری کمک به درونی ساختن و نهادینه کردن قواعد و اصلاح تلفظ استفاده کرد. در تمرین های موقعیتی نیز این رسانه ها می‌توانند به عنوان آغازگر و راهنمای تمرین در خدمت معلم قرار گیرند. رسانه های دیداری این امکان را فراهم می‌آورند تا معلم بتواند بدون توصل به زبان اول به نحوی سریعتر و کارآمدتر به کار آموزش بپردازد مخصوصاً تمرین مکالمه را می‌توان به راحتی با استفاده از رسانه های دیداری آغاز کرد.

کاربرد رسانه ها در مرحله‌ی بهره برداری و تولید زبانی نیز دارای اهمیت خاصی است چرا که زبان آموزان می‌توانند به عنوان محرکه‌ایی برای مکالمه‌ی آزاد عمل کنند، زیرا بحث و گفتگو را می‌توان به کمک محرکه‌ای کلامی، دیداری و موقعیتی فعالتر نمود. حال با این توضیحات و با این زاویه‌ی دید و از این منظر می‌توان قضاوت کرد که یکی از مهمترین علل افت تحصیلی و رکود آموزشی در خصوص آموزش زبان انگلیسی و حتی یکی از بزرگترین عوامل بی‌رغبتی و یکی از علل دست دادن انگیزه و نگرش مثبت در خصوص درس انگلیسی عدم دسترسی کافی و مقتضی به رسانه (در مفهوم اختصاصی و هم پیوند با آموزش انگلیسی) در سامانه‌ی آموزشی کشور است.

۶- آموزشگاههای آزاد زبان انگلیسی

هر چند این عامل در داخل بدن و پیکره‌ی اصلی سامانه‌ی آموزش و پرورش قرار ندارد ولی به علت اینکه اولاً اکثریت قریب به اتفاق آموزشگاه های آزاد زبان انگلیسی در شهرستانها از آموزش و پرورش مجوز دریافت می‌دارند و تحت نظارت آموزش و پرورش فعالیت می‌کنند ثانیاً تعداد نسبتاً معنابه‌ی از دانش آموزان در این آموزش‌گلهای سرگرم یادگیری زبان انگلیسی هستند

و می توانند بر فرایند آموزش زبان انگلیسی در سامانه‌ی رسمی آموزش کشور تاثیرات مستقیم و غیر مستقیم داشته باشد لذا باسته است که به بررسی نقش آنها در این فرایند نیز بپردازیم.

تعداد زیادی از آموزشگاههای آزاد زبان انگلیسی و علی‌الخصوص آنها که تحت نظارت آموزش و پرورش هستند در شهرستانها و شهرهای کوچک مشغول و سرگرم آموزش این ماده درسی هستند. ولی در مقطع فعلی نمی‌توان آنها را مددکار و یاریگر جدی و تاثیرگذار فرآیند آموزش رسمی زبان انگلیسی دانست. اهم دلایل عدم تاثیرگذاری جدی و معنadar این آموزشگاهها در مقطع زمانی فعلی در روند و فرآیند آموزش رسمی زبان انگلیسی را می‌توان چنین برشمرد:

۱- شهریه‌ی دریافتی که وزارت آموزش و پرورش برای این آموزشگاهها مقرر داشته نامتناسب و ناهمگون با هزینه‌ها و مبالغ مصرفی آنان است، هزینه‌هایی از قبیل اجاره ساختمان آموزشی مناسب که به تایید مقامات مربوطه آموزش و پرورش نیز باید برسد و هزینه‌ی منفی ثبت نام عده‌ی زیادی از زبان آموزان در هر ترم به صورت رایگان به سبب بضاعت اندک مالی آنان و یا به دلایل غیر ضابطه مند دیگر و هزینه‌ی پرداخت حق التدریس مدرسان این آموزشگاهها و ... طوری که این وضعیت باعث شده که در شرایط فعلی طبق تحقیقی که صورت پذیرفته اکثریت قریب به اتفاق این آموزشگاهها در شهرستان‌ها مبالغی حدود ۳۵۰۰ تومان تا ۵۰۰۰ تومان بابت ۵۰ دقیقه تدریس را به مدرسین خود پرداخت نمایند که این مبالغ در مقایسه با نرخ حق التدریس معلمان در وزارت آموزش و پرورش در شرایط فعلی که مبلغی حدود ۱۰۰۰۰ تومان تا ۱۵۰۰۰ تومان می‌باشد (بر اساس معیارهایی چون مدرک، سابقه، گروه و طبقه و ...). تفاوت وافر و معناداری را نشان می‌دهد جدای از اینکه تصویر ذهنی ای که عame‌ی مردم از آموزشگای آزاد به خاطر سپرده اند آن است که باید یک آموزشگاه‌های آزاد مبالغ خیلی بیشتری را نسبت به آموزش و پرورش در قبال تدریس به مدرسان خود پرداخت نمایند و نه مبلغ کمتری.

ناگفته نماند که هزمنوی و سلطه‌ی روحیه‌ی کارفرمایی که بر فضای این آموزشگاهها و بر اذهان مدیران آن حاکم است خود می‌تواند در تشديد این وضعیت موثر باشد. چنانکه به سبب وجود چنین تبعیض ناگواری در این آموزشگاهها مدرسان آن را طیف وسیعی از بازنیستگان شریف (اما کهنسال و غیر پویا) و فارغ التحصیلان نوجوان دوره‌های آموزشی خود این آموزشگاهها و دانشجویان و فارغ التحصیلان غیر شاغل و غیر مجبوب دانشگاهها و معلمان حق التدریس غیر رسمی و غیر مجبوب تشکیل می‌دهد. جدای از اینها جدیت و سختگیری لازمه نیز در خصوص نحوه اجرای ارزشیابی و سنجش تحصیلی و سیستم نمره گزاری اعمال نمی‌گردد و در بعضی از این آموزشگاهها سهل انگاری و تسهیل در ارزشیابی برای جذب هر چه بیشتر و هر چه اینبوهر زبان آموزان و جلوگیری و پرهیز از ریزش کمی زبان آموزان در طول ترمehای مختلف اعمال می‌گردد. هر چند تعداد بسیار اندکی از این آموزشگاهها که غالباً در شهرهای بزرگ فعالیت دارند در امر آموزش زبان انگلیسی موفق عمل کرده‌اند.

۷- نتیجه

به علت اینکه عوامل و دلایل افت و رکود آموزش زبان انگلیسی در سامانه‌ی آموزشی رسمی کشور بسیار متعدد و متقشر و چند بعدی و فراگیر هستند و هر عاملی عامل دیگر را تقویت می‌کند و نهایتاً باعث تشديد این بحران خواهد شد لذا تنها می‌توان به ارائه پیشنهادات و راهکارهایی در خصوص اصلاح ساختارهای اصلی و عمدی این بحران بسنده کرد به امید اینکه مسئولان و متولیان امر در جهت اصلاح وضعیت غیر متعارف و بحرانی کنونی در خصوص آموزش زبان انگلیسی هر چه حکیمانه تر و هر چه مسئولانه تر و مسئولیت شناسانه تر و هر چه جدی تر اقدام عاجل را معمول دارند. و اما راهکارهای پیشنهادی کلی:

- ۱- تهیه، تدوین و تالیف کتابهای نوین زبان انگلیسی بر اساس آموزش هر چهار مهارت زبان آموزی؛
- ۲- اصلاح ارزشیابی پایانی مدارس و ارزشیابی ورودی مدارس خاص و آزمون ورودی دانشگاه‌ها در بخش مربوط به سؤالات انگلیسیو گنجاندن سوالاتی در خصوص هر چهار مهارت زبان آموزی؛
- ۳- پیش‌بینی بودجه‌ی لازم و مقتضی برای تدارک و تهیه‌ی وسایل کمک آموزشی و رسانه‌های آموزشی لازم جهت آموزش زبان انگلیسی در کلیه‌ی مدارس سراسر کشور؛

۴- جدیت و بازنگری کامل در گزینش علمی دبیران زبان انگلیسی و مکانیسم حاکم بر این گزینش علمی؛
۵- ارتقاء و افزایش تعداد ساعت آموزش زبان انگلیسی در دوره اول و دوم متوسطه(علی‌الخصوص در دوره اول)؛

- ۶- تدریس و آموزش زبان انگلیسی از سال چهارم ابتدایی و یا حداقل در سال پنجم ابتدایی در نظام رسمی آموزش و پرورش؛
- ۷- اصلاح سامانه‌ی ارزشیابی کمیت نگر و کمیت محور؛
- ۸- اجرای مستمر و جدی و علمی دوره‌های ضمن خدمت تخصصی در خصوص علوم و دانشها و فنون مرتبط با آموزش زبان انگلیسی توسط استادی مجرب و اعضای و هیات علمی دانشگاههای سراسری و دولتی.
- ۹- اعطای آزادی عمل و استقلال بیشتر به آموزشگاههای زبان انگلیسی از جانب وزارت آموزش و پرورش از یک طرف و اعمال و اتخاذ مکانیسمهای قانونمند و عملگرا و مستمر به منظور «کنترل کیفیت» این آموزشگاهها از طرف دیگر؛
- ۱۰- توجه ویژه و جدی و اختصاص بودجه‌ی ویژه و انحصاری به نیازهای فنی و تکنولوژی، مدارس و مدرسان زبان و تاسیس و تجهیز آزمایشگاه‌های زبان (حداقل در تعدادی از مدارس)؛
- ۱۱- عینیت گرایی، عملگرایی و عملکرد محوری در متحقّق ساختن کلیه موارد فوق؛
- ۱۲- برنامه‌ریزی و آینده‌نگری هدفمند در کلیه‌ی مراحل فوق؛

منابع:

- آلكسیوویچ لئونتیف، آلكسی (۱۳۷۴)، **روانشناسی و یادگیری زبان**، مترجم: امیر فرهمندپور، تهران، مرکز نشر دانشگاهی.
- باطنی، محمدرضا (۱۳۶۹)، **زبان و تفکر**، تهران، فرهنگ معاصر.
- باطنی، محمدرضا (۱۳۷۴)، **مسائل زبان شناسی نوین (ده مقاله)**، تهران، آگاه.
- تئوان الس و همکاران (۱۳۷۲)، **زبان شناسی کاربردی، یادگیری و آموزش زبان‌های خارجی** ، مترجم: محمود الیاسی، مشهد، آستان قدس رضوی.
- جعفرپور، عبدالجواد (۱۳۷۵)، **مقدمه‌ای بر آزمون شناسی**، شیراز، انتشارات دانشگاه شیراز.
- زندی، بهمن (۱۳۸۱)، **زبان آموزی**، تهران، سمت.
- سamarین، ویلیام (۱۳۸۷)، **زبان شناسی عملی**، مترجم: لطیف عطاری، تهران، مرکز نشر دانشگاهی.
- گروهی از نویسندهای (۱۳۶۴)، **قلمرو زبان فارسی و آموزش زبان‌های بیگانه**، مشهد، آستان قدس رضوی.
- م. والت، ربکا (۱۳۷۲)، **آزمون در آموزش زبان**، مترجم: گیتی دیهیم، تهران، مرکز نشر دانشگاهی.
- Chastain, Kenneth(1988), **Developing Second Language Skills**, Harcourt Brace Jovanovich Publishers.
- Rivers, M. Wilga(1981). **Teaching Foreign- Language Skills**, the University of Chicago Press, Chicago.